VALERIU BUTULESCU

NOROI AURIFER

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României BUTULESCU, VALERIU

Noroi aurifer / Valeriu Butulescu.

— Craiova: Scrisul Românesc Fundaţia – Editura, 2010 ISBN 978 – 606 – 8031 – 74 – 3

821.135.1 – 84

Scrisul Românesc fundaţia – (*Editura* 2010

În memoria celui care a fost dr. Dumitru Butulescu (*1941 – 2009*)

PREFAŢĂ

„O ZEI! NU CER PREA MULT! TREZIŢI-MĂ, O ZI, DIN VEAC ÎN VEAC!"

Când aţâţi tonţi solemni verticali se poticnesc de riscul de a fi oameni, apare Valeriu Butulescu, cu graţia minţii sale, să ne aducă cu *picioarele pe pământ şi să ne facă să-i recunoaştem, în general, de cărţile lui Valeriu Butulescu trebuie să te apropii cu o oarecare sfială, căci cu sfială s-a apropiat şi el de temele alese, cu atât mai mult când este vorba de cărţile de aforisme, având în vedere că în ele a cuprins chintesenţa din universul vieţii semenilor săi, a oamenilor. Aforismele sale au o tematică multicoloră, din toate domeniile vieţii fizice şi chiar metafizice, individuale sau de grup.*

Cu rezerve sufleteşti apreciabile, încondeiază parcă pentru nemurire tarele umane particulare, socio-politice, de circumstanţe trecute, prezente şi cu un vizionarism specific, chiar pe cele de perspectivă. Cu trecerea timpului, viaţa, cu întregul său cortegiu de aspecte i-a permis autorului să ridice vălul ipocriziei şi să-i descopere sublimul.

Chiar dacă, şi pe bună dreptate, din aforismele sale se desprinde o mare doză de subiectivism, modul paradoxal de a aranja cuvintele în *text, dar mai ales de gândire profundă, induce cititorilor o stare de meditaţie, de analiză şi autoanaliză, carele permite să devină coautori, multiplicând sensurile aforismelor sale. Deşi suferinţa autorului este intrinsecă, el voieşte a o extrapola şi împrumuta, şi celorlalţi.*

Referitor la Valeriu Butulescu aş menţiona: graţia minţii îl ridică

pe autor deasupra celorlalţi şi îl va face să dăinuie. *Din prezenta sa carte de aforisme se desprinde ideea*: *căpătând înţelepciune, percepi că vibraţiile de esenţă sunt doar cele sufleteşti, că lacrimile sunt adânci prin taină, iar misterul stă în inspiraţie*.

Aforistica, această specie literară nu este la îndemâna oricui – nu se apropia oricine de ea – trebuie să ai o anumită putere de clasificare, de chintesenţializare şi un discernământ viguros, în aforismele sale, Valeriu Butulescu foloseşte ca material de studiu şi de interpretare, instinctele – ca părţi inferioare ale sufletului, raţiunea ce reprezintă o putere divină superioară, dar şi misterele, tainele vieţii, însă fără elogieri naive, ba chiar pigmentate cu umor. *El realizează un dialog interior al sufletului cu sine, dar care are la bază raţiunea, fără să se creadă un înţelept*.

Cu spaime presimţite şi biciuit de viaţă, în decursul celor 57 de ani ai săi, a experimentat pe rând destule ipostaze de trăire, pe care le sintetizează viguros în aforismele sale. *Voi exemplifica, cu câteva luate din actuala sa carte*.

„Promovaţi tinerii, dacă sunt suficient de bătrâni.”;

„Capitalism românesc – cei mulţi înghit în sec. Câţiva îmbuibaţi râgâie.”;

„Regim alimentar. Mănânc după gustul doctorului.”;

„Tuburi de ruj. Muniţie feminină – cartuşe pentru vânat bărbaţii”;

„Punga cu bani a dispărut din vocabular. A supravieţuit numai pungăşia.”;

„Umanism. Un scaun electric ergonomie, o moarte cât mai confortabilă.”;

„Nu tace decât gura veşnic plină.”;

„Aurul, chiar şi cel mai pur, are urme de sânge.”;

„Vitrina librăriei. Spirit tranşat comercial, expus în galantare.”;

„De ce nu-mi răspundeţi? Nu cumva aţi murit şi nu vreţi să se ştie?”;

„Ignorantul nu ştie. Prostul a aflat, dar a înţeles greşit.”;

„O, zei! Nu cer prea mult! Treziţi-mă o zi din veac în veac”;

„La Cioran până şi finalul este paradoxal: sub perfuzii, pe un pat de spital – după ce o viaţă întreagă a îndemnat la sinucidere.”;

„Românii sunt creştini şi în politică. Aşteaptă de veacuri, guverne mesianice.";

„Spânzurătoarea. A trece răspunderea morţii în seama gravitaţiei.";

Voleriu BCJTULESCU

„Drama lui Platon e mereu actuală. Să fii înţelept şi să nu poţi face nimic în politică.";

„Îmi cereţi mie să dau mat diavolului, când Dumnezeu abia a obţinut o remiză".

Aş concluziona, cu riscul de a face o eroare, deşi se spune că odată cu înaintarea în vârstă, omul devine mai ipocrit, în legătură cu Valeriu Butulescu, că este unul din scriitorii de azi, care dezmărginesc marginile şi care este conştient că toţi suntem (*în*) *cununaţi cu veşnicia*.

Vasile Pornea

1

Când viaţa capătă inerţie, anii fug. *2*

Nu poţi crede, deopotrivă, în dreptate şi îndurare.

3

De ce m-ai făcut lup, Doamne, dacă trebuie să iubesc oile?

4

Democraţie. *Autocraţia celor aleşi*. *5*

Remaniere, în stilul lui Homer. *Cad miniştrii şi zornăie aurul pe dânşii*!

6

Dumnezeu veghează, nu păzeşte. *Lasă nemernicii să-şi termine treaba*. *Le trece doar numele într-un dosar*.

7

Cine se retrage din faţa prostiei, devine avangarda acesteia.

8

Copilăria. *Singurul paradis pierdut*.

9

„Peştele de la cap se-mpute. *„Astfel, coada justifică propria sa duhoare*.

10

Adesea, pentru a-ţi umple buzunarele trebuie să-ţi goleşti sufletul.

11

Doamne, cum să fim paşnici într-o natură atât de sângeroasă?

12

Frontierele cunoaşterii. Cu cât sunt mai extinse, cu atât mai grandioasă e mărginirea.

13

Morala Naturii: înghite-ţi aproapele! 14

„Totul curge!” Totul este o interminabilă scursură.

15

M-am înălţat abia la bătrâneţe. Precum frunzele, care numai veştede zboară.

Vokriu BUTÜLESCU

16

În locul fiecărui criminal închis, un altul se va naşte.

21

Gânditorul seceră iarna.

17

Dacă n-aş fi aşa modest v-aş putea spune multe despre înaltele mele virtuţi.

18

Din folclorul nostru lipsesc marii cavaleri. La noi, totdeauna *geambaşul a fost mai bine cotat decât cavalerul.*

22

Sabia poate aduce uneori linişte, dar niciodată mângâiere.

23

Trebuie să creşti intelectual pentru a înţelegepropria-ţi micime.

24

Monoteism. Decât o mie de iluzii mici, mai bine una mare.

19

Conştiinţa omului politic este precum pânza ecranului de cinematograf. Mereu imaculată, deşi a suportat atâtea orori.

20

Cerbul carpatin îşi schimbă coarnele anual şi partidul la patru ani.

25

Promovaţi tinerii, dacă sunt suficient de bătrâni.

26

A critica, fie şi literar, versurile Papei înseamnă a comite un sacrilegiu.

27

Toate necazurile omenirii vin de la doi evrei: Adam şi Eva.

28

Tuburi de ruj. Muniţie feminină, cartuşe pentru vânat bărbaţi.

29

A spune cuiva că e un animal înseamnă a sublinia că are suflet.

30

Nu-ţi va fi greu să pleci. Fructele coapte se desprind uşor de ramuri.

31

Bărbăţie. Să deturnezi spre hotel o femeie care tocmai mergea la biserică.

32

Ziarişti români răpiţi în Irak. Presa noastră începe să fie apreciată peste hotare.

33

Idealurile îmbătrânesc, când ajung pe gustul celor mulţi.

34

Spiritul novator al creştinismului a fost uriaş. Două milenii au trecut şi încă nu s-a perimat.

35

Scriitori! Nu lăsaţi în urma voastră ciorne! Schelele umbresc măreţia zidurilor.

36

Nu dăm pomană dezinteresat. Noi investim în ceruri.

41

Mi-ai luat o piatră de la inimă, binefăcătorule! Dar mai am una, la rinichi!

37

S-a ars puţin cu ţigara şi se crede Giordano Bruno.

38

Gange. Te poţi purifica în cel mai poluat fluviu, dacă ai suficientă credinţă.

39

Locuri comune. Artiştii care contemplă lumea cocoţaţi pe acelaşi gard descoperă orizonturi identice.

40

Capitalism românesc. Cei mulţi înghit în sec. Câţiva îmbuibaţi râgâie.

42

Regim alimentar. Mănânc după gustul doctorului.

43

Atlantida s-a scufundat. A fost singurul mod de a evita colonizarea engleză.

44

Suferinţa ascute simţurile. Plăcerea le toceşte.

45

Când nu mai au nimic de spus, unii încep să scrie.

46

O provocare pentru chirurgia politică: extirparea corupţiei, fără a altera specificul naţional.

47

Când zgomotul capătă ritm, muzica modernă e aproape.

48

Scriitorii sunt individualităţi redutabile. De aceea acţionează jalnic în echipă.

49

Când oamenii trăiau în copaci, omenirea era la înălţime.

50

Să faci ce-i convine celui slab. O morală nobilă, dar împotriva naturii.

51

Din Raiul primordial a rămas doar Grădina Botanică.

52

Ridicarea în slăvi. Pioasă expulzare.

53

Filosoful nu sare niciodată peste o băltoacă. El o transcende.

54

Cum să mergi drept pe o planetă rotitoare?

55

O ființă responsabilă nu este niciodată absolut liberă.

56

Poeții noștri sunt patrioți adevărați! Niciodată nu-și vor vinde, nici țara, nici cărțile!

57

Paradoxul democrației. Prin alegeri libere, oameni fără demnitate devin demnitari.

58

Divinitatea. Do major în simfonia cosmică. 59

Lui Dumnezeu îi spun „tu”, șefului de birou, numai „dumneavoastră”.

60

În folclorul nostru nu găsești cavaleri. Cel mult, haiduci, adică hoți bine motivați social.

61

Fii limpede, precum marea, care se tulbură numai la margini.

62

Inchiziția nu a fost o măsură tocmai ortodoxă.

63

Poporul nostru nu s-a seu fundat niciodată. Dar mereu a avut încălțările ude.

64

Oina și-a pierdut importanța. Sportul național al românilor rămâne goana după funcții.

65

Această plantă gânditoare, numită om, se vrea nemuritoare, deși știe că e biodegradabilă.

66

Artiști. Bărbi, ifose, grimase, buzunare goale.

67

Mai realist, alchimistul român a preferat să caute țuică, în loc de

aur.

68

Artiştii mari sunt firi schimbătoare. Se transformă atât de uşor în străzi, muzee sau case de cultură.

69

Numai zeii pot cântării inimile oamenilor.

71

Punga cu bani a dispărut din vocabular. A supravieţuit numai pungăşia.

72

Sunt un nimic, însă unul conştient de abisul nimicniciei sale.

73

Egreu să trezeşti prin spirit o masă socială căzută în letargie.

74

Umanism. Un scaun electric ergonomie, o moarte cât mai confortabilă.

70

Cimitir vesel. Cei vii râd de moarte în scop comercial.

75

Transparenţa te ajută să creşti, fără a-ţi umbri semenii.

76

Laudele deschid cetatea sufletului. Linguşirea e corupţie tolerată.

81

Oile şchioape încheie turma, cele pruden te stau la mijloc. Măgarii sunt în frunte.

77

Încerc să-mi ordonez prejudecăţile în sistem filosofic.

82

Înalţă-te prin efortul tău, prin propria ta destrămare.

78

Un cer cu număr de inventar. Un Dumnezeu plătitor de impozite.

79

Devansează-ţi epoca, dar caută să rămâi în câmpul ei vizual.

83

Parlamentarii sunt meşteri mari. Ca să repare o lege, trebuie să

stea deasupra ei.

84

Televiziunea aplatizează. *Trebuie să gesticulezi energic, pentru a sugera a treia dimensiune*.

80

Stăm la coadă, în așteptarea morţii. *Dar şi aici apare câte un mare șef, care intră în faţă fără să-şi ceară voie*.

85

Numai prin jug, cei slabi îşi pot spori puterea.

86

Popor. *Un angrenaj din milioanele de rotiţe, în care fiecare vrea să se învârtă independent*.

87

Împarte lumina ta celor din jur. *Vei străluci mai tare*.

88

Ce uşor poţi greși, cântărind în palmă aripi de fluture.

89

Nimeni nu vrea să ardă, toţi vor să strălucească.

90

Numărul sfinţilor a crescut proporţional cu cererea de moaște.

91

Pilda lui Zenon. *Dacă nu poţi răsturna un tiran, muşcă-i măcar o ureche*.

92

Nu tace decât gura veşnic plină. *93*

Cea mai veche fosilă umană s-a descoperit la noi. *Bănuiam eu că omul este o creaţie românească*.

94

Nu credinţa, ci nevoia de metafizică ne împinge către biserici.

95

În faţa hienelor nu este indicat să faci pe mortul.

96

Aurul, chiar şi cel mai pur, are urme de sânge.

101

Deziluzie. *Când să-i zbori dinţii, constaţi că nu-i mai are*.

97

Dumnezeu a făcut Lumea, Diavolul a luat-o în locaţie de gestiune.

102

Îngenunchind, stabilitatea creşte.

98

Egocentrism? Dacă centrul lumii infinite este oriunde, de ce să nu-l caut în mine?

99

Autoironie. Dispreţuindu-mă, am trezit respectul celor din jur.

100

O sculptură nu va avea niciodată doar greutatea pietrei din care s-a cioplit.

103

Pentru spirit nu există boală mai grea decât fericirea pe termen lung.

104

Statul încurajează natalitatea, în fiecare copil vede un posibil soldat şi un viitor contribuabil.

105

Vitrina librăriei. Spirit tranşat comercial, expus în galantare.

106

Mă închid în mine cu uşurinţă. Sunt mai mic şi mai gol decât *credeţi.*

107

Iarnă electorală. Zăpadă multă. Dar nu aşa de mare cum doreşte Opoziţia!

108

Oameni. Izvoare limpezi care se tulbură curgând spre marea moartă.

109

Ochii sfinţilor, răzuiţi cu briceagul de pe fresca bisericii, pentru a fi folosiţi la descântece. Românii cred în forţa vindecătoare a artei.

110

Sovieticii m-au învăţat să scriu „Dumnezeu” cu literă mică. Americanii, să scriu „eu” cu majusculă.

111

Cosmopolitism. În Univers, mă simt ca la mine acasă.

112

Doamne, nu fii scump la lumină. *Setea de cunoaștere la împins pe Faust spre Diavol*.

113

Ambiguitatea devine doctă, dacă e îmbrăcată în vorbe mari.

114

Maria Magdalena. *Mântuirea prin voluptate*.

115

Asceza ajută credința. *După un post îndelungat, vedeniile cresc*.

116

Prin aspirații, omul și-a depășit dureros limitele sale organice.

121

O muscă vie, infinit mai complexă ca o planetă moartă.

117

Geneza? *Ce poate să știe un nou născut despre naștere*?

122

Atenție la tăcerea celor mulți. *Uneori geme*.

118

Întâlnești unul mai nefericit decât tine și viața îți pare iar suportabilă.

123

Pantheon. *Râvnită închisoare*.

119

Îl socotim generos pe risipitorul care ne face daruri.

120

În curând va izbucni un conflict grav între iubitorii de câinii și cei ce apără drepturile puricilor.

124

E revoltător să crezi doar în lucruri palpabile.

125

Pentru ca noi să ne veselim de Pațte, cineva a trebuit să stea pe cruce.

126

Am descoperit un aforism al meu, aproape identic, la Schopenhauer. Ah, neamţul acesta este insuportabil!

127

Greutatea mea este forţa cu care Eu atrag Pământul.

131

Vulcanii noroioşi ai României. Ei nu erup, ci bolborosesc.

132

De stridenţa balcanică nu scăpăm nici în artă: bârfa cosmică, guiţa tul transcendent, înjurătura metafizică.

128

Viaţa plicticoasă pare mai lungă.

129

De ce nu-mi răspundeţi? Nu cumva aţi murit şi nu vreţi să se ştie?

133

Când delirul ia forme colective o nouă ordine e gata să se nască.

134

Suferinţă obligatorie. Cerul preferă jertfele care au sângerat îndelung.

130

Un misionar involuntar al ateismului: preotul prost.

135

Învaţă de la oportunişti, bătrâne Heraclit! Lasă-tepurtat de curent, dacă vrei să te scalzi de două ori în acelaşi fluviu.

Valeriu BUTULESCCJ

136

Fragili şi plini de har. Doamne, de ce îţi încarci comorile pe corăbii atât de şubrede?

137

Pe vremuri nu era obligatoriu să te spovedeşti în faţa unui preot. Era bun şi un securist.

138

În faza superioară a existenţei sale, fluturele renunţă la aripi, îl împiedică să se târască.

139

Într-un teatru modern, până şi contabilitatea este absurdă.

140

Doamne, prefer Infernul, dacă este legat la Internet.

141

Dacă a crescut producţia de ouă, treceţi cu vederea moralitatea cocoşilor.

142

Ignorantul nu știe. Prostul a aflat, dar a înțeles greșit.

143

Unele idei sunt atât de măreţe, încât sufocă mintea ce le poartă.

144

Ilizibil, deci esoteric. 145

Un fir de păr rebel pe capul unui sfânt poate compromite întreaga aureolă.

146

Opinia publică. Un cerber cu milioane de ochi miopi, dar neadormiţi.

147

La tribună să nu te aprinzi, dacă nu ai suficient combustibil intelectual.

151

Performanţa lui Faust. Și-a vândut sufletul fără să intre în politică.

152

Înţeleptul este modest. El intuieşte imensitatea necunoscutului.

148

Mafia cere taxă de protecţie de la cetăţean. E revoltător! Dreptul acesta îi revine exclusiv statului.

153

Ateii nu cred în nimic. Dar eu sunt credincios. Eu cred în nimic.

149

La Revoluţie, unii au ajuns foarte sus. Dar păsările înţelepte nu zboară pe timp de furtună.

150

Paradoxul lămâii. S-a făcut acră pentru a se apăra. Și tocmai pentru acreala ei este culeasă.

154

Fac parte din cea mai evoluată specie de prădători: *sunt om*.

155

Cei mai dificili clienţi ai bibliotecilor publice sunt scriitorii. *Ei se urcă pe rafturi şi vor să rămână acolo definitiv, în spatele unor coperte colorate*.

156

Cine nu-şi poate dovedi inteligenţa înseamnă că nu o are.

157.

Pilda sudorului. *Fereşte-te de monstruoasa strălucire*.

158

Florile urâte se ofilesc fără prea mari regrete.

159

O, zei, nu cer prea mult! *Treziţi-mă o zi, din veac în veac*!

161

Eroii, cu cât devin mai înţelepţi, cu atât sunt mai aproape de laşitate.

162

V-am lăsat să mă călcaţi în picioare. *Sunteţi tare uşori, dar aveţi încălţările murdare*.

163

Întoarceţi-vă la izvorul primordial. *Acolo, la vestiare vă aşteaptă blana de maimuţă*.

164

Dumnezeul meu diferă de cel comercializat de biserică.

160

Nu vă temeţi de boli. *Bolile înseamnă încă viaţă*.

165

Omul. *Vietate duplicitară care a transformat iubirea în poezie şi sexul în distracţie cotidiană*.

166

Social democraţia vrea să facă din români un popor marsupial, iar din bugetul de stat, un uriaş marsupiu.

167

Căinţa lumii de azi e scurtă. *Biserica a introdus detergenţi pentru*

spălarea păcatelor.

168

Pentru a face pe plac Americii, vom păzi oile sprijiniţi în bâte de baseball.

169

Sunteţi român? *Nu se poate! mai există încă români în România*?

171

Nu poate fi justiţie acolo unde toată lumea vorbeşte de toleranţă.

172

În declaraţiile de avere ale demnitarilor nu există rubrici pentru bogăţia spirituală.

173

Nu cunosc lucru mai trist decât umorul de prost gust.

174

Rege, vierme, peşte şi iar rege. *Ciclul reîncarnării, după Shakespeare*.

170

Verigheta arată starea civilă. *Ghiulul, starea financiară*.

175

Înviere. Într-o zi epavele se vor ridica din adâncuri, iar morţii vor evada din cimitire.

176

Vrei adevărul? *Care din ele*? *Al meu, sau al tău*?

177

Religiile au evoluat, constant, din erezie în erezie.

178

Regimul alimentar al asceţilor îmi trezeşte crize de bulimie.

179

Satana a fost creat de Dumnezeu, care îi struneşte atent disidenţa. *E opoziţia controlată a oricărui regim totalitar*.

180

La om, instinctul de conservare îmbracă o formă aberantă: *pofta de nemurire*.

181

Agricultura înseamnă rasism vegetal. *Distrugând buruienele,*

încurajăm exclusivismul unor plante ariene. Când morala creştină va triumfa, vom uda cu aceeaşi pietate, şi spinul, şi măslinul.

182

Pilat ar trebui sanctificat. Creştinismul fără cruce ar fi curată erezie.

183

Orice carte are un grad de inteligenţă, care nu poate fi mai mare decât al autorului.

184

La Cioran, grimasa capătă dimensiuni cosmice, greaţa devine monumentală.

185

Vârsta şi experienţa ne conferă greutate şi fac plutirea imposibilă.

186

Nu trăiesc din plăcere, ci din curiozitate, fascinat de drama materiei, de aventura ei organică. Ultimul act trebuie să fie shakespearian: un cataclism cosmic, o scenă cu miliarde de cadavre, un triumf al eternităţii minerale. Doamne, lasă-mă să văd măcar finalul, din subsolul decent al unui cimitir de provincie.

187

O doctrină are limitele ei de suportabilitate. Prima condiţie a unor moaşte este să nu duhnească.

188

Puteţi boteza orice păgân. Dar să nu-l faceţi a doua zi episcop.

189

Taxe bisericeşti. Bunătatea cerului costă ceva parale.

190

La Cioran, până şi finalul este paradoxal: sub perfuzii, pe un pat banal de spital, după ce o viaţă întreagă a îndemnat la sinucidere.

191

Istorie. Iluziile omenirii, înşirate pe axa timpului, asemenea unor rufe puse la uscat.

192

Un popor, cu cât are mai multă energie, cu atâta fierbe mai tare. Iată de ce cred în acest vacarm românesc.

193

Vocaţia păcii. Am pierdut mai multe avioane militare în exerciţii, decât în luptă.

194

Luna e fir de praf, comparativ cu soarele. Dar, uneori îşi găseşte puterea să-l eclipseze.

195

Orizontul latin e mai limitat decât cel anglo-saxon. Are două paranteze majore: siesta şi fiesta.

196

Uneori, ce e bine pentru cioban dăunează grav oilor.

201

Nu se va înălţa un popor care nu a stat niciodată în genunchi.

197

Am atâţia prieteni în lumea literară, încât mi-e imposibil să scriu o carte proastă fără să le trezesc entuziasmul.

199

Trăiesc, graţie unui compromis ruşinos, semnat cu mine însuşi.

202

Dinamica penibilă, dar bine chibzuită a broaştei ţestoase îi asigură o longevitate record.

203

În faţa istoriei stai drept, sau în genunchi. Niciodată tolănit, într-o rână.

200

În „Hamlet", Shakespeare îşi ucide aproape toate personajele. Cruţă numai câţiva soldaţi, pentru că cineva trebuia să scoată din scenă cadavrele.

204

E greu de eliminat hoţia prin lege. N-a reuşit nici Ţepeş, deşi avea o Constituţie foarte ascuţită.

205

Într-o zi vom înţelege că urletul lupului este un început de elegie pastorală.

206

Carieristul nu zboară. Se caţără pe aer. 207

Mizantropul are nevoie de oameni, pentru a-şi hrăni ura.

208

De carismă au nevoie cei ce trăiesc din promisiuni: profeţii, escrocii şi oamenii politici.

209

Haiducia. Forma clasică a social-democraţiei.

210

Unii politicieni se ridică foarte sus, numai pentru a se putea uşura la nivel înalt.

211

Ştampila. Cuvântul de onoare al unei instituţii.

212

Opera unui spirit mare se ridică până la urmă, în ciuda greutăţii sale enorme.

213

Ţepeş ardea grânele şi otrăvea fântânile, când simţea că vin turcii la guvernare.

214

Toate Legislaţiile moderne îşi trag esenţa din Legea Junglei. Aceasta nu va putea fi nicicând abrogată, fiind promulgată chiar de Dumnezeu.

215

Căsătoria transformă actul sexual în act juridic.

Valeria BUTULESCU

216

Garant al mântuirii inevitabile, Cristos a plasat în cer un fel de Minister al Iertării, unde orice păcat poate fi prescris, cu apă şi puţină căinţă.

221

Faţă de minunea Internetului, vindecarea orbului de către Iisus *pare o simplă operaţie de cataractă.*

217

Geometric vorbind, viaţa trăită integral la punctul culminant este o platitudine înaltă.

222

Clauza cea mai dură într-un contract de căsătorie: *dreptul de exclusivitate*.

218

Progresul general ridică centrul de greutate al mediocrităţii.

219

Lumina discretă a diamantului este acoperită uşor de sclipirea stridentă a ciobului de sticlă.

220

Ţară de haiduci. *Hoţii sunt veneraţi, acolo unde jaful este privit ca ideal naţional*.

223

Cultiv autoironia. *Nu pot să râd de aproapele meu, ca de mine însumi*.

224

S-au stricat până şi fabulele. *Furnicile pleacă vara în Occident, greierii cântă iarna în Parlament*.

225

Un coleg dramaturg se declară tentat de sinucidere. *Ce pot să fac*? *E piesa lui*. *Trage cortina când vrea*. *E liber să-şi aleagă finalul*.

226

Iubire târzie. *Ultimă floare în toamna sufletului*.

227

Vă deranjează criticile mele? *Dar aş putea face un lucru şi mai îngrozitor*. *Aş putea să vă laud*.

231

Sunt om politic. *Mint rar şi numai în interes de serviciu*.

232

Identitatea. *Masca oficială a fiecăruia*.

228

Scrisoarea mea către Dumnezeu, chiar dacă o semnez, se va înregistra tot ca anonimă.

229

Îmi place să mă limitez la lucruri infinite. *230*

Ce să caut eu în Paradis? *Mentorii mei sunt Dincolo*.

233

Românii sunt creştini şi în politică. Aşteaptă, de veacuri, guverne mesianice.

234

Să respectăm iubirile stinse, într-un templu, chiar dacă e părăsit, să intrăm cu pietate.

235

Bătrâneţe. Când spiritul capătă greutate, încep să-ţi tremure picioarele.

236

Cândva, Shaw scria speriat: „Teatrul a intrat în Epoca Femeii!". Această etapă s-a sfârşit. Teatrul de azi a intrat în Era Regizorului.

237

Călătorind cu trenul, românul admiră prea puţin peisajul. Tot timpul este cu ochii pe bagaje.

238

Suntem şoriceii Providenţei. Dumnezeu ne-a făcut. Şi tot El ne pune peste tot capcane.

239

Nu măcelarii ucid animalele, ci cumpărătorii de carne.

240

Deviza mea de scriitor: Butulescu, sunt atâtea cărţi proaste pe lume! Nu te grăbi să mai adaugi una.

241

Din păcate, pentru animalele comestibile, sacrificiul este condiţia lor de existenţă.

242

A scoate la plimbare un câine împotriva voinţei lui constituie un act de cruzime, sancţionat de legislaţia unională.

243

Utopie modernă. Să faci din patria ta un imens parc naţional, sau o uriaşă mănăstire.

244

Diavolul tasmanian. Nu bănuiam că dracul poate fi atât de simpatic.

245

Întineriţi clasa politică, darferiţi-vă de infantocraţie.

246

O revoluţie este precedată de mari utopii naţionale. Uneori e păcat să trezeşti din somn un popor care visează atât de frumos.

247

Nimeni nu va vorbi despre insolaţie mai convingător ca un negustor de pălării.

248

Un om politic trebuie să doarmă iepureş-te, cu ochii aţintiţi pe adversari, dar mai ales pe colegii de partid. Se recomandă sforăitul premeditat. Fă-i să creadă că dormi de-a binelea.

249

Derapajul. O căutare disperată a unui nou echilibru.

251

Sărăcia celor bogaţi, ascunsă neglijent în spatele unor munţi de bani.

252

Pentru unii poeţi, goana după femei este mai epuizantă decât *goana după rime.*

253

Basm actualizat. Căpriţa cu trei ţapi. 254

Bărbatul trebuie să reţină ziua de naştere a femeii, dar să uite anul.

255

Capitală. Moara lui Bucur. Vad bun. Aici se macină bugetul central.

250

Kitsh-ul entuziasmează mulţimile. Lucru periculos în artă, dar şi în politică.

256

Comunismul a murit. Dar eparte a istoriei noastre. Vorbiţi mai încet, când treceţi pe lângă sicrie.

261

Legile opticii sunt implacabile. O cloacă politică cel mai bine se

reflectă într-o cloacă mediatica.

257

Şeful statului ocupă cea mai responsabilă funcţie. *El este desemnat de electorat, adică de cea mai iresponsabilă comisie*.

258

Într-o societate mercantilă, nu valoarea contează, ci contravaloarea.

262

Tinerii fără experienţă, avansaţi în importante funcţii publice, sunt carne tun. *Istoria ne învaţă ce riscant şi imoral este să urcăm copii pe baricade*.

263

Unii oameni sunt atât de săraci, încât nici măcar nu au auzit de Mozart.

259

În vechiul imn naţional, comuniştii au înlocuit versul prosovietic „Privind mereu spre Răsărit cu sintagma „Şi bucurii ne-ai dăruit”. *Ce uşor se poate schimba direcţia politică, păstrând vechile rime*!

260

De ce îmi scrieţi numele cu majusculă, dacă mă trataţi ca pe un substantiv comun?

264

Lumea devine onestă, acolo unde e mai ieftin să cumperi, decât *să furi*.

265

Într-un spaţiu spiritual adevărat, cel mai uşor se ridică oamenii de greutate.

Valeriu QŰTŰLESCŰ

Noroi aurifer

266

Apispoliticus: *mugito, ergo sum*.

271

Scriitorii noştri se luptă între ei pentru nemurire. *E un război total*. *Nu există supravieţuitori*.

267

Populismul vrea să mute centrul undeva la periferie.

268

Ce rost are să ne numărăm paşii către moarte? Fără vârstă, viaţa pare mai lungă.

269

Şeful statului este garantul integrităţii naţionale. În fiecare seară, înainte de culcare, el numără atent judeţele.

270

De ce este necesară politica? Dacă vreţi să vâsliţi în grup, cineva trebuie să bată ritmul.

272

Sufletul meu nu e tocmai curat. L-au călcat atâţia nemernici.

273

Necrosfera. Ruinele unor amintiri. Preludiul discret al uitării.

274

Mă interesează muzica prezentului. Viitorul e un portativ gol.

275

Peste zece milenii, epoca noastră se va numi antichitate târzie.

276

Tăcerea nu e cântec alungat. Este muzica cea mai abstractă.

277

Dintre toate tipurile de amor, cel mai durabil rămâne amorul propriu.

278

Cinism feminin. Mă enervează o seară întreagă, apoi îmi şopteşte „noapte bună”.

279

Un creştin care vrea să se facă Dumnezeu e socotit nebun. Pentru un budist, a deveni Buddha este cea mai firească aspiraţie.

280

În mitologia Maya, omul din lut nu a dat rezultate, fiind repede spălat de ploi. Divinitatea a schimbat proiectul, făcând oameni noi, mult mai rezistenţi, din făină de porumb.

281

Încep să mă simt clasic. Toţi mă cunosc, nimeni nu mă citeşte.

282

Paradis. Lupii şi mieii citesc acelaşi ziar, cotizează la acelaşi partid.

283

O iubire adevărată se verifică la bătrâneţe, când drogul sexului dispare.

284

Femeia-i un zar? Aiurea! Arătaţi-mi una care știe numai șase poziţii!

285

Era plin de idei. Noaptea trecută, în bibliotecă, tocmai jefuise un mare scriitor.

286

Când ai bani mulţi şi vezi un om care munceşte îţi vine să râzi.

291

Echilibru. Ce-a furat de la stat a dat la avocat.

287

Mi-am încercat noua conştiinţă. Mă cam strânge.

292

Uneori, în numele falsei libertăţi, inima se revoltă împotriva pieptului care o apără şi o poartă.

288

Voluptatea corupţiei. Bani, plus adrenalină.

289

Uitare. Din memoria arborelui zboară ultima pasăre.

290

Am văzut o agapă a popilor. Semăna prea puţin cu Cina cea de Taină.

293

Vulpea modernă nu mai e interesată de găini. Vrea să restructureze coteţul.

294

Numai oamenii sensibili suferă. Ceilalţi rabdă.

295

Când lumea fuge de tine ajungi departe.

Valeria BÜTÜLESCÜ

296

Turma vrea în frunte un lup vegetarían, nu un berbec.

297

Politica. *Un teatru uriaş, cu textieri slabi şi actori cabotini*. *Şi cu un public pe măsură*.

298

Intoleranţă religioasă. *Suntem supăraţi pe cei care cred în fantasme diferite de ale noastre*.

299

Unele cărţi sunt atât de slabe, încât ar trebui lansate cu lansatorul de rachete. *Cât mai departe de cititori*.

300

Omul este cel mai mare poluator, deşi e biodegradabil.

301

Îngeri, sfinţişi dumnezei de toate culorile: *seducătorul Hollywood ceresc*.

302

Poezia reproducerii. *Iubire eternă, sex cotidian*.

303

Cariere ameţitoare. *La noi ajung foarte sus oamenii cu rău de înălţime*.

304

Eurovaca e vegetariana, nu erbivoră. *305*

Când să vorbesc cu voi? *Abia am vreme să discut cu mine*!

Voloriu BUTULESCU

Noroi aurifer

306

La poalele celui mai nobil arbore genealogic fac tumbe maimuţe.

307

Pentru artist, cunună de lauri. *Pentru bucătar, foi de dafin*.

308

Uneori, pentru o şedinţă de partid e păcat să-ţi pui cămaşă curată.

309

Nimeni nu a strâmbat din nas mai spiritual, mai profund ca Emil Cioran.

310

După ce muşcă, un câine modern este cuprins imediat de remuşcare.

311

Mă căiesc anticipat, pentru păcatele mele viitoare.

312

Autobiografie. Tabloul color al unei vieţi cenuşii.

313

Nu pe ideologii ar trebui centrate partidele noastre, ci pe grupe sanguine.

314

Unii devin maliţioşi abia la bătrâneţe. Fără dantură, muşcă mai bine.

315

Entuziasm naţional. Starea de graţie a disperării colective.

316

Metabolismul politic ţine de chimia organică: sete de hidrocarburi, foame de proteine.

317

Partidele, asemenea târâtoarelor inferioare, se înmulţesc prin diviziune.

321

În genunchi. Poziţia de decolare a carieristului.

322

Bogăţia desfigurează omul. Dar nici sărăcia nu-l face mai frumos.

318

Distanţele astronomice şi timpii geologici pulverizează setea de absoluta omului.

319

În India, câini latră şi acum cu accent britanic.

320

Spânzurătoarea. A trece răspunderea morţii în seama gravitaţiei.

323

Învaţă arta supravieţuirii de la arbori. Când eşti mic, trebuie să fii elastic.

324

Pentru a dezbrăca o femeie tânără trebuie să o îmbraci bine în prealabil.

325

Mi-au adus o ramură de măslin. Mai bine-mi aduceau nişte măsline.

326

Prostia nu guvernează. Ea domneşte.

331

Mediocrul se simte bine între spirite mărunte. E singurul loc unde pare mare.

327

Solidaritate naţională. Egoism în formulă colectivă.

332

Lupii devin zgomotoşi doar când îşi stabilesc ierarhia în haită. Urlă numai când au alegeri locale.

328

Unele state sunt atât de mici, încât îşi fac hărţi la scară naturală.

329

E mai uşor să faci copii decât oameni.

330

Scrisoarea lui Neacşu e cel mai vechi document în limba română. S-*a păstrat pentru că a fost adresată judelui Bekner, adică unui neamţ.*

333

Cioran are dreptate. Un om cu adevărat responsabil refuză să se nască.

334

Apogeu. Mi-am lipit fruntea de limita mea superioară, rece şi grea, ca piatra unei cripte.

335

Pentru unii politica e hrănitoare. Dar celor mulţi le creează grave indigestii.

336

Nu cred în lacrimi. Sunt prea sărate, pentru a fi pure.

337

Nu există cal mai nărăvaş ca partidul, nici amant mai instabil ca electoratul.

338

Drama lui Platon e mereu actuală. Să fii înţelept şi să nu poţi face nimic în politică.

339

Pentru orice accident biografic e uşor să dai vina pe soartă.

340

Când lupul solicită un nou mandat, indecizia oilor pare justificată.

341

Fii echidistant! Dă-i dracului pe toţi! 342

Şi animalele se sinucid. Sunt, totuşi, cazuri rare. Laşitatea rămâne o trăsătură profund umană.

343

Viaţa omului parcurge toate genurile literare. Începe liric, continuă epic şi se termină cât se poate de dramatic.

345

Îmi iubesc aproapele ca pe mine însumi. Faţă de el şi faţă de mine, simt aceeaşi răceală.

Vatariu BUTULESCU

346

Unii sfinţi au dovedit că iubirea de oameni, asemenea urii, poate lua forme patologice.

347

Respectaţi Diavolul! Cândva a fost adjunctul lui Dumnezeu. La viitoarele alegeri s-ar putea să reuşească.

348

Legile mecanicii nu se verifică în istorie. Popoarele înfrânate avansează mai repede.

349

Norocul e un amant neserios. Vine rar şi pleacă repede.

350

Unii cărturari au dovedit că e mai uşor să ai ştiinţă, decât

conştiinţă.

351

Religia oferă prostului o scuză imbatabilă. *Şi el a fost făcut după chipul și asemănarea Domnului*.

352

Numai arta poate da mandate pentru eternitate. *Dintre toţi primarii generali ai Capitalei, memoria naţională la reţinut doar pe Delavrancea*.

353

Îmi cereţi mie să dau mat Diavolului, când Dumnezeu abia a obţinut o remiză.

354

Acum e momentul să-mi puneţi beţe-n roate. *Simt că o iau la vale*!

355

Crede şi nu cerceta! *Noua deviză a cercetării noastre ştiinţifice*.

356

Visul prostului e să fie conducător. *Şi visul acesta, cel mai adesea se împlineşte*.

357

Creştinismul a identificat șapte păcate. *Toate, de genul feminin*.

358

Etica este un paravan de flori, în spate se ascunde abatorul imens al realităţii.

359

Delaţiunea. *La noi, singura specie literară bine plătită a fost nota informativă*.

361

Pentru un artist adevărat, aurul toamnei valorează mai mult decât tezaurul Băncii Naţionale.

362

Dumnezeu are o altă percepţie a clipei. *Ochiul Său clipeşte blând, din veac în veac*.

363

Discursul meu către cititori a stârnit ecouri puternice, sala fiind aproape goală.

364

Demagogia convinge cel mai bine în formule corale.

360

Mai vreţi miracole? Nu vă ajunge un nor, o frunză, un zâmbet de copil?

365

El e critic, nu cititor. Are tot dreptul să mă critice, fără să mă citească.

366

Umorul poate fi perceput diferit. Acolo unde românul râde, neamţul oftează.

367

Prin creaţie, autorul se descarcă de stres, îl transferă în întregime cititorilor.

368

Cei mai bogaţi români ai tuturor timpurilor: Eminescu, Brâncuşi, Enescu.

369

Pentru iluminarea lumii, licuriciul este mai important decât briliantul.

370

Între petic şi sac trebuie să existe o minimă potrivire ideologică.

371

Din principiile esteticii, unii critici şi-au făurit ciomege.

372

Sunt o frunză îngălbenită care s-a încleştat de ramură şi crede că sfidează iarna.

373

Clasa politică, în război cu alegătorii. Iată adevărata luptă de clasă.

374

Iisus ştia că Iuda îl vinde, dar nu a protestat. N-a vrut să blocheze cea mai spectaculoasă afacere din istoria religiilor: miliarde de credincioşi, pe treizeci de arginţi.

375

O vreme, poporul a avut unele rezerve faţă de oamenii politici, suspectându-i de necinste. Acum îi acceptă mai uşor; ştie cu certitudine că sunt hoţi.

376

Intrând într-o catedrală din Khinshasa, am crezut că sunt la discotecă Enoriaşii cântau şi dansau. Preotul mi-a explicat că ei nu se distrează. E modul lor de a se ruga.

377

La noi tăcerea se învaţă greu, cu program de limbă străină.

378

Orbii au o percepţie abstractă, deci superioară, a culorilor.

379

Pentru a sechestra un bărbat, femeia foloseşte o metodă divină: îl face fericit.

380

Legea lui Arhimede. Oamenii, cu cât sunt mai goi, cu atât mai tare sunt împinşi de Jos în sus.

381

Să vezi cum ţi se scurg ultimele secunde, în clepsidra unei perfuzii.

382

Ce faci tu, fac mulţi. Bagi mâna în portmoneul jegos al poporului. Scoţi câte o monedă din buzunarul fiecărui amărât, şi-ţi faci avere.

383

În politică, la fel ca în teatru, nebunii sunt personajele cele mai agreate.

384

Secolele fără artă nu-şi pot justifica existenţa.

385

Cerul, ca instituţie. O adevărată fabrică de bine.

386

Stilizate, turlele unor biserici seamănă tot mai mult cu nişte rachete balistice.

391

Uneori insomnia creatoare a poetului se transformă în somnifer pentru cititor.

387

Cum să acoperim feţele femeilor, când nu le putem acoperi bine nici zona pubiană?

392

Premiul pentru întreaga activitate. Un mod elevat de a face vânt cuiva.

388

Dorm liniştit. Pe perete, un bărbat cu palmele bătute în cuie îmi păzeşte somnul.

389

Mi-egreu să iubesc un Dumnezeu care se joacă cu soarta mea. Cel mult pot să mă tem.

390

Cel mai neputincios am fost când aveam putere politică. Îmi venea mai uşor să schimb oamenii din funcţii, decât să-i conving.

393

Dimensiune mitică? De la mit? De la mită? De la Mitică?

394

Un cimitir ecologic perfect, numit Uitare.

395

Pe vremuri, numai bufonul regelui beneficia de imunitate diplomatică.

Valeriu QCJTCILESCU

Noroi aurifer

396

Românul ştie să fie, concomitent, şi misogin, şi afemeiat.

401

Credinţa va dăinui. Atâţia sfinţi îşi oferă serviciile.

397

Blandiana ne-a numit cândva „popor vegetal”. Nu se aştepta la actuala explozie de animalitate.

402

Ceea ce în fotbal este interzis, în politică este obligatoriu. Ca să te ridici, trebuie să te sprijini pe alţii.

398

Oamenii cred că Dumnezeu seamănă cu ei. De aceea îl copleşesc cu cereri şi plocoane.

399

Există un lucru mai stresant decât căsătoria: singurătatea.

400

Consiliu judeţean. Unii sunt în delegaţia permanentă, alţii sunt permanent în delegaţie.

403

Acest noroi nu mi-e indiferent. El ţine de pământul patriei mele.

404

Poetul adevărat umple oceanul cu un strop de poezie.

405

Lumânări suntem. Şi ardem dureros, până la ultima picătură de lumină

De acelaşi autor

Oaze de nisip, (aforisme). Editura Litera, Bucureşti, 1985.

Oaze de nisip, (aforisme, în „Debut 86”). Prefaţă: Nelu Oancea. Editura Cartea Românească, Bucureşti, 1986

Sand Oasis – Piaszczysta Oaza (aforisme), ediţie bilingva engleză-poloneză. Traducere: Karon Campbell şi Eva Ziem. Editura „Language Bridges”, Richardson, Texas, Statele Unite ale Americii, 1989.

Sand Oasis (aforisme), ediţie în limba engleză. Traducere de Karon Kampbell şi Eva Ziem. Postfaţă Tadeusz Nowak. Editura Language Bridges, Richardsoson, Statele Unite ale Americii, 1989.

Stepa memoriei (aforisme). Prefaţă: Constantin Sorescu. Editura „Călăuza”, Deva, 1993

Creşterea nefiinţei (poezie), Editura Fundaţiei Culturale I.D. Sârbu, Petroşani, 1994

Veşnicie provizorie (teatru). Prefaţă: Dumitru Velea. Editura Fundaţiei Culturale l. D. Sârbu, Petroşani, 1996

Lirică poloneză (traduceri), Editura Fundaţiei Culturale I.D. Sârbu, Petroşani, 1996

Plains of Memory (aforisme), ediţie în limba ebraică. Editura Manor, Telăviv 1999

Minnenas Stapp (aforisme), ediţie în limba suedeză. Postfaţă: Eva-Marie Şiobeck. Traducere: Irina Schapira şi Eva-Marie Şiobeck.

Editura S.I.T.B. Forlag, Olofstrom, 1999

Homokvarak (aforisme), ediţie în limba maghiară. Postfaţă: Cornel Ungureanu. Traducere: Emil Gherasim. Editura Korvin Kiado, 1999.

Pisecne oazy (aforisme), ediţia în limba cehă. Traducere şi postfaţă: Jiří Nasinec, Editura Aurora, Praga, 2000.

Gedankensplitter (aforisme), ediţie în limba germană. Prefaţă: Holm Fickel. Traducere: Anton Hermán. Editura Foster & Bornes, Zwickau, 2000.

Dracula (teatru). Prefaţă: Dumitru Velea. Editura Polidava, Deva, 2001.

Presecen căzus (aforisme), ediţie în limba bulgară: Postfaţă: Konstantin Elenkov. Traducere: Spasimir Domaradtki, Sofia 2001.

Oasis de arena (aforisme), ediţia în limba spaniolă. Traducere şi postfaţă: unses Estrella. Editura Casa de la Cultura Ecuatoriana „Benjamin Carrion”, Quito, 2001

Oile Domnului (teatru). Prefaţă: Marian Barbu. Editura Polidava, Deva, 2001.

Piaskowe oazy (aforisme), ediţie în limba poloneză. Prefaţă: Mieczysław Kozlowski. Traducere: Lucian Butulescu. Editura Miniatura, Cracovia, 2001.

Imensitatea punctului (aforisme). Prefaţă: Radu Ciobanu. Editura Polidava, Deva, 2002.

Aforizmi (aforisme), ediţie în limba ucraineană. Prefaţă şi traducere: Ştefan Teaciuc, Editura Mustang, 2002.

Aforismi (aforisme), ediţie în limba italiană: Prefaţă: Giuseppina Fireavanti: Traducere: Giocondina Toigo şi Aurelia debacco. Editura Agora, Belluno.

Samson (teatru). Prefaţă: Valentin Taşcu.

Postfaţă: Al. Florin Ţene. Editura Polidava, Deva, 2003.

Aphorismes (aforisme), ediţie în limba franceză. Postfaţă. Cezara Kolesnik, Traducere: Genevieve Gomez, Jean Gomez şi Paulian Furtună. Editura: Maple Red, Toronto, 2003.

Pesciansie Căzuşi (aforisme), ediţie în limba rusă. Prefaţă: Tatiana Zinkevici-Estigneeva, Traducere: Stanislav Karpenok, Editura Jeci, Sankt Petersburg, 2003.

Thanh than va trom cuop (aforisme), ediţie în limba vietnameză. Prefaţă: Vo Khac Nghiem. Traducere: Pham Viet Dao. Editura VH N.X.B. VAN HOC, Hanoi, 2004

Pasărea de aur (teatru). Prefaţă: Adriantion. Editura Sitech. Craiova, 2004

Frunze fără ram (aforisme). Prefaţă: Octavian Opriş. Editura Emia, Deva, 2004

Iarnă în Rai (teatru). Prefaţă: Horia Gârbea. Editura Emia, Deva, 2004

Oases van zand (aforisme), ediţie în limba olandeză. Traducere şi postfaţă: Jan Willem Bos. Editura Go-Bos-Pres, Amsterdam, 2004.

Drumul spre Nghe An (proză, în colaborare cu Mircea Ghiţulescu, Horia Gârbea şi Mircea Petean). Prefaţă: Constantin Lupeanu. Editura „Muzeul Literaturii Române", Bucureşti, 2004.

Don Siempre. Piesă de teatru publicată integral de revistra „Drama", nr. 1 – 2, Bucureşti, 2005.

Wahatun min rarul (aforisme), ediţie în limba arabă. Prefaţă şi traducere: Naji Naaman, Editura

Vakriu BCJTULESCU

Maison Naaman pourla Culture, Jounieh, 2006.

Piesocne oazy (aforisme), ediţie în limba slovacă. Postfaţa şi traducere: Gabriela Popa şi HUdegard Buncakova. Editura Dugaprint Zilina, 2006.

Avazia oasis me (aforisme), ediţie în limba armeană: Prefaţă A. Sepetian. Traducere: Georges Yegheyan. Editura Maison Naaman pour la Culture, Jounieh, 2007.

Lulet perjetesise (aforisme), ediţie în limba albaneză. Traducere şi prefaţă: Baki Ymeri. Editura Bashkesise Kulturore te Shikptare, 2007.

Docasna vecnost (Veşnicie provizorie), traducere şi prefaţa: Jana Palenikova. Piesă de teatru publicată integral în „Revue svetovej literatury" nrl, Bratislava, 2007

Dashte az shan (aforisme), ediţie în limba persană. Traducere: Manigeh Mohibbi. Editura Maison Naaman de la Culture, Jounieh, 2008.

Elst baiamburd (aforisme), ediţie în limba mongolă. Traducere şi prefaţă: Gun Aiav Ayurzana. Editura The Pen-Club Mongolia, Ulan Bator, 2008.

Arstideri Skeptikerens Hâmmel (*aforisme*), *ediţia în limba daneză*. *Prefaţă şi traducere*: *Camelia Elias şi Bent Sørensen*. *Editura Eye Corner Press, Roskilde, 2008*.

Ţarstroto na zvorot/*Vâslljeatsa – a zborlui* (*aforisme, volum bilingv în macedoneană şi aromână*). *Traducere*: *Vanghea Mihanj-Steryu, Ani ta Steryu-Dragovich, Hristu Cândroveanu*. *Editura SSAAM, Skopje, 2009*.

Avsa min ramla (*aforisme*), *ediţie în limba siriaca*. *Postfaţă şi traducere*: *Nu* îl *Bulus Jamil*. *Editura Maison Naaman de la Culture, Jounieh, 2009*.

Infinitul Brâncuşi (*teatru, volum trilingv, în română, engleză şi portugheză*). *Traducere*: *Roxana Ripean u şi Alexandra Alva*. *Editura Măiastră, Targu – Jiu, 2009*

Insula femeilor (*teatru*). *Editura Măiastră, Târgu – Jiu, 2009*.

Autorul mulţumeşte colectivului de tipografi: Tehnoredactor: Rodica TEIŞI, Director: Ec. Dumitru CINCIULESCU, d-nei Cristina IORDAN, domnului Dumitru COJOCARU, *prin strădania cărora a fost realizată această carte*.